

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΣΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΕΥΦΗΜΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΙΑΚΩΒΟΥ

ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

ἐκδίδασκε κελύσει

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΚΥΡΙΛΛΟΥ.

ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ Π. ΤΑΦΟΥ.

ΑΩΞΑ΄.

PA

5278

.1

13

1901

(-1)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

8026077

Πράξις Τοπογραφείου αριθ. 52.

ΑΡΤΙ ἀγαθῆ τύχῃ διεκπεραιωθείσης τῆς ἐκδόσεως τῶν καλῶν καὶ σωτηρίων Ὁμιλιῶν τοῦ τῆς Ταυρομενίας Ἀρχιεπισκόπου Θεοφάνους τοῦ Κεραμέως, δι' ὧν ὁ πολὺς μὲν τὴν παιδείαν, ὑψηλὸς δὲ τὴν ἀρετὴν καὶ ἀκόματος ἐν πᾶσι τοῖς τὸ ἴδιον ποιμνιον ὠφελεῖν δυναμένοις ἐκεῖνος ποιμὴν, οἷόν τινα γλυκυρόν τι νόματι, πλουσίως τὰς τῶν πιστευόντων ἐπαρθεύων καρδίας, ἀειθαλεῖς τῇ εὐσεβείᾳ ἐναποδείκνυται καὶ πάσῃ ἀρετῇ κατευοοούμενας, διετάξατο ὁ θεοφιλῆς τῶν Ἱεροσολύμων Μακαριώτατος Ποιμενάρχης τὴν ἐκτύπωσιν τῆς ἱεραῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθεοῦ καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ τοῦτο μὲν εὐλαβείᾳ πρὸς τὸν τοῦ Κυρίου Ἀδελφὸν Ἰακώβον φερόμενος, τὸν πρῶτον Ποιμένα καὶ διδάσκαλον καὶ πιστὸν αἰκονόμον τῆς ὑπὸ τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ κυβέρνησιν Ἐκκλησίας· τοῦτο δὲ πρόνοιαν ποιούμενος εἰδικὴν τῆς ἐπὶ τῷ Πατριαρχικῷ αὐτοῦ ὀνόματι σεμνυνομένης Θεολόγου Σχολῆς, ἧς ἔφορος καὶ ὑπογραμμὸς τῶν αὐτῇ ἐναθλούντων ὁ τῆς Δαμασκοῦ νε-

νομοθέτηται φωστῆρ, ὅστις ἐν τῇ κατὰ τὴν Παλαι-
στίνην Λαύρα τοῦ ἁγίου Σάββα αὐλισθεῖς, τοῖς ἐρη-
μικοῖς τὴν καρδίαν ἀνθραξι καταφλογιζόμενος, ἀγω-
γὴν διήθλει τὴν πάντη μεμονωμένην καὶ ἄμικτον, ἑαυ-
τῷ μόνῳ καὶ τῷ Θεῷ προσανέχων καὶ μελιφόυτοις
προσομιλῶν ἄσμασι, καὶ οὕτω συμμιγνὺς καὶ ἐπαυξή-
σας τῇ πίστει τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν σοφίαν τῇ ἀρε-
τῇ. Ἀμφότεραι δὲ αἱ ἐν λόγῳ καὶ ἀνά χειρὸς Ἀκολου-
θίαι ἐξήχθησαν ἐκ τοῦ χειρογράφου, τοῦ εὕρισκομένου
ἐν τῇ μεγίστῃ Λαύρα τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς
ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου. Ἔστι δὲ ὁ Κώδῆξ οὗτος
νεωτέρας μὲν χειρὸς ἀντίγραφον, ἀλλὰ τὰ ἐν αὐτῷ εἰς
διαφόρους ἁγίους ἄσματά εἰσι ποιήματα ἀρχαιοτάτων
Πατριαρχῶν, Ἐπισκόπων καὶ ἄλλων ἐπ' ἀρετῇ οὐχ
ἥττον ἢ παιδείᾳ ἐπισήμων τοῦ Ἱεροσολυμικοῦ, ὡς ἐπὶ
τὸ πολὺ, Θρόνου κληρικῶν.

ΤΗ ΚΓ'. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΣΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΕΠΗΜΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΙΑΚΩΒΟΥ

ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, στιχολογῶμεν τὸ ἅ. ἀπόκρυφον, τὸ
Μακάριος ἀνὴρ εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐλέησά, ἰστώμεν στιχ. ε΄.
καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ἐδωκας σημείωσιν.

ΑΕΥΤΕ τὸ μνημόσυλον, τοῦ Θεαδέλφου τιμήσω-
μεν, ἱερῶς οἱ Θεόφρονες· ζυγὸν γὰρ δεξάμενος, τοῦ
Χριστοῦ προθύμως, τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς ἀγαθότητος
αὐτοῦ, καὶ βασιλείας κήρυξ γενένηται, καὶ τούτου τὴν
ἀνέκφραστον, οἰκονομίαν πιστεύεται· δι' αὐτοῦ παντο-
δύναμε, ἰλασμέν ἡμῖν δώρησαι.

Πάντα περιήγησε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, τῶν
ρημάτων ὁ φθόγγος σου, δι' ὧν φωτιζόμεθα, ἀρετῆς
ἐνθέου, πρὸς πᾶσαν ἰδέαν, καὶ ὁδηγούμεθα πιστῶς,
πρὸς τῆς Τριάδος ἑλίου ἐπίγνωσιν διὸ ἐκδυσωποῦμέν
σε, ὡς ἱεράρχης ἱκέτευε, Ἰησοῦν τὸν φιλόανθρωπον, τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πρόβρωθεν προβλέπων σου, τὴν πολιτείαν Ἰάκωβε, ἀδελφόν σε προσήκατο, Χριστὸς ὁ φιλόανθρωπος, ὁ σοφὸς προγνώστης, Ἱεροσολύμων, ἱεροφάντορα πιστὸν, καὶ ποιμενάρχην προχειρισάμενος, καὶ μύστην τὰ ἀπόρρητα, ἱερούργουντα μυστήρια· ὃν καὶ νῦν καθικέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄτερα στιχ. ἕως ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐὼ καλάμῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας ἀξιάγαστε, τοῦ διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπέικων Ἰάκωβε, τοῦ φωτήσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον σὲ παρμμάκαρ, ἀναδείξαντος τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου θεότητος·

Ἡ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἶδει καὶ σὲ μακάριε, θεῖον εἰργάσατο κήρυκα, συντόκως ἐλαύνοντα, ἀθείας τὴν ἀγλὺν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα, τῆ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἢ ἀκρότης, Χριστοῦ αὐτόπτα Ἰάκωβε·

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, ἀγνωσίας ἐνδοξε ὃ Ἰάκωβε, καταρωτίσας ἀνέδειξας, υἱὸς διὰ πίστεως, τοῦ Λεσπότου καὶ Θεοῦ, οὗ τὸ πάθος ἐζήλωσας, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης

ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφός καὶ θεηγόρος, ὡς μαθη-
τῆς ἀληθείστατος·

Δόξα ἕως πλ. β΄.

Αἵματι τοῦ μαρτυρίουτῆν ἱεροσύνην κατεποίκιλας,
ἱερομάρτυς Ἀπόστολε· τῷ γὰρ πτερυγίῳ τοῦ ἱεροῦ
παρεστῶς, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας δημιουργὸν ὄντα τοῦ
παντός· ἔθεν ὑπὸ Ἰουδαίων βίβρεις, οὐρανίων θαλάμων
ἡξίωσαι, Ἀδελφόθεε Ἰακώβε· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

καὶ ὑμν. Θεοτοκίου.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία παρθένε; τίς μὴ
ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τέκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως
ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ
τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς· φύσει Θεὸς
ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς·
οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι
φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος· αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ
παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐπίδοξ· τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἰακώβος, Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δεῦλος, ταῖς δώδεκα
φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν. Πᾶσαν χαρὰν ἠγάσασθε,
ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσῃτε ποικίλοις, γινώσκον-
τες, ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν·
ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι,
ἐν μηδενὶ λειπόμενοι· κίθι τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ

τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ μὴ ἐνεδιζόντος· καὶ δοθήσεται αὐτῷ. Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ· μὴ γὰρ οἶσθε ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι λήψεται τι παρὰ τοῦ Κυρίου. Ἄνθρωπος δύψυχος ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ, ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται· ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς περῆσιν αὐτοῦ μαρανθήσεται. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δοκιμὸς γινόμενος, λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπίουσιν αὐτόν. Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω, ὅτι ἀπὸ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπειραστός ἐστι κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα· ἕκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελεόμενος καὶ δελεαζόμενος· εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν, ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκτείνει θάνατον. Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' οὗ οὐκ ἔστι παραλλαγή ἢ τροπὴ ἀποσκίασμα. Βουλευθεὶς ἀπεικίτησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινὰ τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δεξιῆς· ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ἡμῶν ἄνθρωπος χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν βυρραῷ ἐσθῆτι, καὶ ἐπιβλέψῃτε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν, καὶ εἶπητε αὐτῷ, σὺ κάθου ὧδε καλῶς· καὶ τῷ πτωχῷ εἶπητε, σὺ στήθι ἐκεῖ, ἢ κάθου ὧδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου· καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν; Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· οὐχ ὁ Θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου πλουσίους ἐν πίστει,

καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας, ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν; ὑμεῖς δὲ ἠπιμήσατε τὸν πτωχόν· οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; Εἰ μὲν τοι νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν Γραφήν, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν, καλῶς ποιεῖτε· εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἁμαρτιὰν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται. Ὅς τις γὰρ ὄλον τὸν νόμον τηρήσει, πταισεί δὲ ἐν ἐνί, γέγονε πάντων ἐνοχος· ὁ γὰρ εἰπὼν, μὴ μοιχεύσῃς, εἶπε καὶ, μὴ φονεύσῃς· εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δὲ, γέγονας παραβάτης νόμου. Οὕτω λαλεῖτε, καὶ οὕτω ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι· ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· καὶ κατακυχαῖται ἔλεος κρίσεως.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὁπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν; μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι, ἢ ἄμπελος οὐκα; οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἁλικὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δεῖξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραύτητι σοφίας. Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐρίθειαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακυχαῖσθε, καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας· οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης. Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐρίθεια, ἐκεῖ ἀκαταστασία, καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα· ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθής, μεστή ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος· καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ, σπεύρεται τοῖς ποιῶσιν εἰρήνην. Πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, οὐκ ἔχετε δὲ, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς· αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσῃτε. Μοιχαὶ καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἐχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστίν; ὅς ἂν οὖν βουλι-

θῆ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται. Ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ Γραφή λέγει, πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα, ὃ κατώκησεν ἐν ὑμῖν; μείζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ λέγει, ὁ Θεὸς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Εἰς τὴν λιτὴν, στιχ. ἰδιόμελα. Ἦχος α΄ τοῦ Θεοφάνους.

Γέγονας Ἰάκωβε, θεόπνευστον ὄργανον, δι' οὗ ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησε· τῇ εὐσήμεν γὰρ βοῇ διέδραμε τὰ πέρατα, ὃ φθόγγος τῆς διδασκαλίας σου· καὶ μιμητὴς γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ, τὸν χῶρον κατέλαβες ἐκεῖνον ἐν ἐπόθησας· πρέσβευε τῷ Κυρίῳ Ἀδελφόθες, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ὁ αὐτός.

Αθλοφορικὸν ἐνδιαίτημα ἀπεφάνθης Ἰάκωβε Ἀπόστολε· τοῖς λίθοις ὡς ἀνθεσι πυκαζόμενος, ὑπὲρ τοῦ παθόντος σαρκὶ δι' ἡμᾶς, διὰ Χριστὸν Ἰησοῦν τὸ αἷμά σου ἐξέχεας· Ὄθεν Ἱερουσαλήμ ἐλλαμπρύνεται, τῇ ἱερᾷ πανηγύρει σου σήμερον· οὐ μόνον δὲ ἐκεῖνη, ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἡ ὑφήλιος, τῶν θαυμάτων σου τὰ τεράστια σαφῶς κηρύττουσα βοᾷ· πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, τοῦ δωρῆσασθαι ἡμῖν, τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

ὁ αὐτός.

Εὐφροσύνης σήμερον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ στολίζεται, ἀγαλλομένη κράζουσα, ἐλλαμπρύνθη μου τὸ κάλ-

λος ὑπὲρ πᾶσαν πόλιν· ἰδοὺ γὰρ τῶν ἀρχιερέων τὸ μέγα κειμήλιον, Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφότης, τὴν πορείαν πρὸς οὐρανὸν ἐποιήσατο· Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, τῶν ἐρβοδόξων τὸ σύστημα, χοροστατήσαντες ἅμα τῇ θείᾳ λάρνακι, ἱαμάτων πλημμύραν λαμβάνοντες παρ' αὐτῆς, ἱκετεύσωμεν αἰτήσασθαι Χριστὸν τὸν Θεὸν, τοῦ ῥυσθῆναι τὴν οἰκουμένην ἀπὸ πάσης αἵρέσεως.

ἢ αὐτός.

Αὐλοῖς καὶ ἀτρεμέσιν ὄμμασιν, ἐν τῷ φωτὶ τῷ ἀληθινῷ τὸν ἀρχίφωτον κατείδες Πατέρα, καὶ παρ' αὐτοῦ πᾶσαν προιέναι ἀγαθοδωρίαν ἐπέγνωσ τε καὶ ἐκήρυξας Ἰάκωβε· καὶ τῆς πατροκινήτου φωτοχυσίας πᾶσι μετέδωκας τοῖς λόγοις σου· Καταύγασον καὶ ἡμῶν τὰ τῆς ψυχῆς ὄμματα, καὶ πρὸς τὴν τοῦ συναγωγοῦ Πατρὸς θεοποιὸν ἐνότητα, ἀνατατικῶς ἐπιστρέφειν καταξίωσον.

Δόξα, ἕως πλ. β'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὸν τοῦ Κυρίου ἀδελφὸν καὶ Ἀπόστολον ὕμνοις ἱεροῖς ἐγκωμιάζοντες εἰπόμεν· Χαῖρε τῶν Ἱεροσολύμων ὁ πρῶτιστος ποιμὴν καὶ ἀρχιερεύς· Χαῖρε τῆς τελειωτικῆς ἱερουργίας ὁ πρῶτος μυσταγωγὸς καὶ συγγραφεύς· Χαῖρε τῶν τοῦ Χριστοῦ δογμάτων ὁ ἀριστος διατάκτωρ καὶ καταγγελεὺς, ὑπὲρ οὗ καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεας μακάριε· αὐτὸν δυσώπει ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου, ἐνδοξε.

καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὁ αὐτός.

Ἄεϋτε ἅπαντα τὰ ἔθνη, ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως, τὴν παναγίαν Παρθέγον καὶ Θεοτόκον εὐφημήσωμεν, τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας τὸ χωνευτήριον, τῶν ἀποόρητων θαυμάτων τὸ ἐργαστήριον· ἐν αὐτῇ γὰρ γέγονε καινὸς ὁ ἀναρχος ἄρχεται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ Θεὸς ἀνθρωπος γίνεται, ἵνα Θεὸν τὸν ἀνθρώπον ἀπεργάσῃται, οὐ τροπῆ τῶν φύσεων, ἀλλ' ἐνώσει τῇ καθ' ὑπόστασιν προέρχεται γὰρ εἰς ἐκ οὗο τῶν ἐναντίων, ἐν δυσὶ τελείαις ταῖς φύσεσιν, ἀδιαιρέτως γνωριζόμενος, θελητικῶς τε καὶ ἐνεργητικῶς, καὶ ἑκατέραν οὐσίαν, ὁ αὐτὸς τὸ ἀληθὲς πιστούμενος τῆς σωτηρίου οἰκονομίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παρέχων τῷ Κέσμῳ ἰλασμόν, εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στιχ. στιχηρὰ ἕως πλ. ε.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ ἀδελφὸς τοῦ Χριστοῦ, ἱερωτάταις καλλοναῖς σεμνυνόμενος, ὁ στύλος τῆς Ἐκκλησίας, ἡ τῶν δογμάτων κρηπίς, τὸ τοῦ Παρακλήτου θεῖον ὄργανον, ὁ νοῦς ὁ θεόσοφος, ἡ κιθᾶρα τοῦ Πνεύματος, ποιμὴν ὁ μέγας, καὶ Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος, θρέμμα γνήσιον, καὶ ἀρνίον πραΐτατον, κρήνη ἡ ἀναβλύζουσα, δογμάτων τὰ νάματα, καὶ ἰαμάτων τὰ ρεῖθρα, ἱερομύστα Ἰάκωβε, ἀεὶ ἐχδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Καίροις ὁ νοητὸς οὐρανὸς, Θεοῦ τὴν δόξαν τοῖς βροτοῖς διηγούμενος· στερέωμα ἀναγγέλλον, ποιήσιν θείων χειρῶν· ἥλιος ὁ μέγας καὶ χρυσομόρφος, αὐγάζων τὰ πέρατα, τῷ φωτὶ θείας γνώσεως· σελήνης ἁίσκος, ἀργυροῦς ὁ ταῖς λάμπεισι, πλάινης ἔνδοξε, ἐκδικῶν σκοτόμαιναν· ἄστρον τῆς νέας χάριτος, Ἰάκωβε πάνσοφε· πᾶσι τοῖς πῆθι τελοῦσι, τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου, Χριστὸν καταπέμψαι, παμμακάριστε· οὐσώπει τὸ μέγα ἔλεος·

Οἱ οὐρανοὶ ἀγγελοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καίροις ὁ ἱερὸς Γραμματεὺς, μαθητευθεὶς εἰς βασιλείαν Ἰάκωβε, καὶ νέα καὶ παλαιά τε, ἐκ θησαυροῦ ἐκβαλὼν, τὰ τοῦ πάλαι νόμου καὶ τῆς χάριτος· Ἀπόστολος μέγιστος, ἱεράρχης ὁ πρώτιστος, Σιών τῆς νέας, τὸ δεκάχορδον ἔργον, ἐμπνεόμενον, λεπταῖς αὐραῖς τοῦ Πνεύματος· σάλπιγξ ἢ διηγήσασα, εἰς Κόσμου τὰ πέρατα, τῆς ἀληθείας τὸν λόγον· τὸ τῶν δικαίων καλλῶπισμα· Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· οὐσώπει τὸ μέγα ἔλεος·

Ἀῤῥα. ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ ἀδελφὸς χρηματίσας καὶ διάδοχος, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἐπίσημος, τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον ἠγάπησας, καὶ τὸ μαρτύριον οὐκ ἐπησχύν-

θης, Ἰάκωβε ἔνδοξε· αὐτὸν ἰκέτευε ἀδιαλείπτως, τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου...

Ἀπολυτίκιον ἤχος β'.

Κς τοῦ Κυρίου μαθητῆς, ἀνεδέξω δίκαιε τὸ Εὐαγ-
γέλιον ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον, τὴν παρ-
ρησίαν ὡς ἀδελφόθεος, τὸ πρεσβεύειν ὡς ἱεράρχης·
πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα...

καὶ τὰ λοιπὰ καὶ Ἀπολυτίκιο.

Εἰς τὸν Ὁσῆρον μετὰ τὴν ἀ. στιχολογίαν,

Κάθισμα ἤχος ἀ.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εὐφραίνεται ἐν σοί, Σιών Πόλις Κυρίου, ἡμέρας
φαινήν, σὲ πλουτοῦσα νεφέλην, καὶ στύλον αἰείφωτον,
ἐν νυκτὶ ὡς προλέλεκται, ἀπὸ καύματος, ἐν ἀποχρύφῳ

καὶ σκέπη, ταύτην φύλαττε, ἐκ δυσμενῶν ἀλαστόρων,
 θεόπτα Ἰάκωβε· (δις)

καὶ νῦν Θεστοκίον.

Μαρία ἢ τὰς τρεῖς, ἀνηκούστους ἐνώσεις, ἐνώσασα
 φρικτῶς, παρθενίαν καὶ τόκον, Θεόν τε καὶ τὸν ἄν-
 θρωπον, πίστιν τε καὶ πιστεύουσιν, τοῖς ξενίζουσι,
 τούτοις καρδίαν ἀνθρώπου, ἡμᾶς ἐνωσον, τῇ τοῦ Υἱοῦ
 σου ἀγάπῃ, καὶ σῶσον Πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β'. στιχ. Κάθισμα ἕως δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Βαρκωθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν,
 ἀδελφὸν καὶ μαθητὴν, σὲ τὸν τοῦ τέκτονος υἱόν, ὁ
 παντεχνήμων προσήκατο Ἰάκωβε φιλανθρώπως· καὶ
 πόλιν τὴν Σιών ἐγχειρίσας σοι, διάδοχον αὐτοῦ ἀπε-
 ρίτρεπτον, ἱεραρχοῦντα ἔστησεν, ἐπὶ τὸν θρόνον Δαβὶδ
 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· λοιπὸν μὴ παύσῃ, αὐτῷ πρεσβεύ-
 ειν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε· (δις)

καὶ νῦν Θεστοκίον.

Απειρόγαμε ἀγνή, πῶς συλλαμβάνεις ἐν γαστρὶ;
 τὸν ἀπάντων τὴν πνοήν, περιλαβόντα ἐν χειρὶ; φράσον
 ἡμῖν τὸν λόγον τοῦ μυστηρίου σου· Πανάληθές ἐστι
 τοῦτο ὃ ἄνθρωπε, καὶ παῦσαι ἐρευνῶν τὸ ἀκατάλη-
 πτον, ὕψος καὶ βάθος μῆκος καὶ πλάτος, τῆς ἀπορρή-

του λοχείας μου· νικᾷ γὰρ ὄντως, ἐννοίαν πᾶσαν, Ἄγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων·

Μετὰ τὸν πολυέλεον Κάθισμα ἦχος γ΄.

Τὴν ὠραιότητα.

Τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν ἐπιφοίτησιν, μάκαρ δεξάμενος, τέμενος γέγονας, τῶν χαρισμάτων τῶν αὐτοῦ, καὶ τύπον πλάτος ἔχοντα, μυστικὸν συνέγραψας, πανιέροις νοήμασι, καὶ σοφαῖς ἐν φράσεσι, θεοφόρε Ἰάκωβε, φορικτῆς ἱερουργίας καὶ τοῦτον, παρέδωκας τῇ Ἐκκλησίᾳ·

καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ κοιμήσει σου Παρθένε ἄχραντε, καὶ ὁ Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, μετὰ τῶν ἄλλων μαθητῶν παρήν ὡς θεασόμενος, τὸ ζωαρχικώτατον, καὶ πανάχραντον σκῆνός σου, καὶ τὸ ἀνεσμήνευτον, ἀνυμνήσων μυστήριον, τῆς θείας καὶ φορικτῆς σου λοχείας· ὃ προσκυνοῦντας ἡμᾶς σῶσον·

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ ἄ. ἀντίφωνον τοῦ ὁ. ἦχου. Προκείμενον. ἦχος δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φῶγος αὐτοῦ. στιχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ. Τὸ. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον.

Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου· καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα, στιχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ ἰδιόμελον ἦχος πλ. β΄.

Καρεστικῶς τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, καὶ πατρότητός σου τυγχάνων πρὸς αὐτὸν, διὰ τὴν συγγενῆ

οικειότητα, μὴ ἀποκάμης ἱκετεύειν ὑπὲρ ἡμῶν τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα, Ἰάκωβε Θεάδελφε, τῶν Δεσποσύνων ὁ πρότιστος.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς δ'. καὶ τοῦ ἀγίου εἰς γ'.

Ὡδὴ ε. ἤχος πλ. δ'.

Αρματοηλότην Φαραῶν ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ράβδος σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδοίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, δεδοξασμένη Ἄγιη, ἢ τῶν πιστῶν δόξα, μόνη χρηματίσασα διὸ μελλούσης δόξης με, κοινωνὸν σαῖς πρεσβείαις, δοξάζοντά σε ἀνάδειξον, Ἄχραντε Πανάμωμε Δέσποινα.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς Πανάμωμε, ὁ τῆς κοιλίας σου, δι' οὗ βροταὶ πάντες, τῆς ἀράς ἐλύθημεν, εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ἔραμα, πάντων τῶν βροτῶν τὸ διάσωσμα.

Η τῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σε Κύριε, πληθὺς ἐκάστοτε, τῶν Μαθητῶν δῆμος, Προφητῶν ἐ σύλλογος, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἀμαρτημάτων συγχώρησιν, δώρησαι ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Κανών τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ Ἀδελφοῦ. ᾠσμα δευτέρου πλέκω.

Ἦχος καὶ Εἰρμός. ἑκτός.

Χριστοῦ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς λαμπόμενος, μάκαρ Ἰάκωβε, τὸν νοητὸν ζόφον, τῆς ψυχῆς μου διώξον, καὶ κόρας τῆς καρδίας μου, καταλάμπρονον ἔπως, ἐν ὕμνω-
δαῖς δοξάσω σου, τὴν σεπτὴν καὶ θείαν πανήγυριν.

Πήτωρ πυρίπνους τῆς Χριστοῦ θεότητος, ἐδείχθης πάνσοφε, μίαν τῶν πυρίνων, γλωσσῶν εἰσδεξάμενος, τοῦ παναγίου Πνεύματος, καὶ ἐκήρυξας πᾶσι, τοῖς Ἰουδαίοις τὸν Κύριον, Υἱὸν Θεοῦ γνησιώτατον.

Ποσχὴν ἐξ ὕψους ἐνδουθεῖς τὴν ἄμαχον, μάκαρ Ἰάκωβε, παρεμβολὰς πάσας, Ἰουδαίων ἐκλίνας, καὶ τούτων καταβέβληκας, τὰ φρυάγματα πάντα, κατὰ Χριστοῦ ἐπαιρόμενα, ἀγχεμάχοις ὄπλοις τῆς χάριτος.

Θεστοκίον.

Σύγχυσις λόγων λογισμῶν τε σκότῳσιν, περικαλύπτουσι, τοὺς τὸν τοκετὸν σου, Κόρη ἐρμηνεύοντας· ἐν γὰρ Μωσῆς ἐώρακεν, ἐν θυέλλῃ καὶ γνόφῳ, κεκαλυμμένον ἐγέννησας, καὶ ταῖς σαῖς ἀγκάλαις ἐβάστασας.

Ἄλλος Κανὼν τοῦ ἁγίου ἦχος δ'. Θεοφάνους.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τὴν δόσιν τὴν ἀγαθὴν Ἰάκωβε, καὶ δῶρον τέλειον,

ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων ταῖς βροτοῖς, χορηγεῖσθαι διδάσκεις σαφῶς, ἧς μετασχεῖν Ἀπόστολε, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καθικέτευε.

Τῇ αἴγλη, σὺ φωτισθεὶς Ἰάκωβε, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, καὶ σὺν αὐτῷ τοὺς νόμους ἐκτιθεὶς, Ἐκκλησίας ρυθμίζεις ἐθνῶν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, ἱεροφάντορ παμμικκῆριστε.

Δόξα.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων πάνσοφε, σαφῶς ἐκόσμησας, ἀρχιερεὺς ὡς πρῶτος γεγονὼς, αὐτουργία τοῦ λόγου χρισθεὶς, ὡς μαθητῆς θεαδέλφος, ἱεροκῆρυξ μυστικώτατος.

καὶ νῦν.

Πηγὴν σε τῶν ἰαμάτων ἔχοντες, ἀπαρυόμεθα, ὡς τὴν πηγὴν τεκοῦσαν τῆς ζωῆς, Θεοτόκε πανάχραντε, καὶ τῶν ψυχῶν τὴν ἴασιν, καὶ τῶν σωμάτων τὴν ἀνάκτησιν.

Καταθασία.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, . . .

Ὁδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Θυρανίας ἀψίδος, ἐροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ,

τῶν ἐρετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κεραῖς πολιτείας, ἀποπεσὼν ἄχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι καὶ κατάκριτος, ἔλος γεγένημαί ἢ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Στεναγμοὺς ἀνενδότους, καὶ ψυχικὸν δάκρυον, καὶ διηνεκῆ μοι, παράσχου Κόρη κατάνυξιν, ὅπως πενθήσω μου, τὰ συμφροντά μοι πάθη, ἐξ ἀπροσεξίας μου Θεοχαρίτωτε.

Επουράνιαι Τάξεις, Λειτουργικά πνεύματα, δῆμος Προφητῶν, Ἀποστόλων σου καὶ Μαρτύρων σου, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε, ἐκδυσωποῦσιν οἰκτίρμον, τῷ λαῷ σου δώρησαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Κανὼν τοῦ ἀγίου.

Τὴν πηγὴν τῆς σοφίας, σὺ ἐσχηκῶς ἐνδοξζε, διδάσκαλον ζῶντα, ποταμοὺς διδαγμάτων ἀνέδλυσας, ἐκ τῆς κοιλίας σου, διηνεκῶς ἀλλομένους, καὶ Κόσμου κατήρδευσας πάντα τὰ πέρατα.

Ολικῶς ἀγαπήσας, τὸ ὄρεκτῶν ἔσχατον, ἐγκρατεία κρα, καὶ ἀσκήσει συντόνῳ ἐκέχρησο, ὑπὲρ τοὺς ἄλλ-

λους σου, συναποστόλους θεόφρον, καὶ τοῦτο κατείληφας νοῦ καθαρότητι.

Περβάς τὴν δυάδα, τὴν ἐμπαθῆ ἔνδοξε, καὶ λυθείς τετράδος, στοιχειώδους νῦν, ὠφθης Ἰάκωβε, ἐπόπτης ἄμεσος, τῆς ἀνωτάτης Ἑριάδος, καὶ Θεὸς γεγένησαι

θεοταλίου.

Κατάληπτον ὄντως, θαῦμα τὸ σὸν πέφυκεν ὁ γὰρ ἐν τοῖς κόλποις, τοῖς πατρίοις καθήμενος Ἀχραντε, ἐπὶ τῶν κόλπων σου, ὡς ἐπὶ θρόνου ἁγίου, σαρκοφόρος κάθηται, τίς οὐ θαυμάσεται;

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Εὐφραίνεται ἡ φυλὴ, ἡ τοῦ Ἰούδα ἐπὶ σοὶ σήμερον, ταῖς τοῦ Χριστοῦ βλέπουσα, σὲ μαρμαρυγαῖς ἀπαστράπτοντα.

Αστέρα θεολαμπῆ, ἡ Ἐκκλησία τῶν ἐθνῶν ἔχουσα, σὲ εὐκλεῆ κήρυκα, θείαις διδασκαίς σου λαμπύρνεται.

Δόξα.

Ὁν νόμον τὸν τῆς ζωῆς, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τέθεικας, ζωοποιῶ πνεύματι, σὺ νομοθετῶν καὶ φθειγόμενος.

καὶ νῦν.

Ὁν ἔτεκες ἐν σαρκί, Παρθενομήτορ ἐκ Πατρὸς λάμ-

ψαντα, τοῦτον ἀγγή Ἰάκωβος, ὡς Θεὸν τῶν ἔλων
ἐκκήρυττε.

Καταβασία.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, . . .

Κάθισμα. ἕως πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸν θεάδελφον δεῦτε χαρμονικῶς, ἐφρυνίοις ἐπαί-
νων οἱ εὐσεβεῖς, πάντες εὐφημήσωμεν, καὶ πιστῶς
μακαρίσωμεν τῆς Σιών γὰρ οὗτος, τῆς θείας πρωτό-
θρονος, ἐν Χριστῷ ἀνεδείχθη, καὶ ταύτην ἐφαίδρυνε,
πάσαις ἐναρέτοις, ἐργασίαις καὶ λόγοις, θείοις καὶ
χάρισι, καὶ θαυμάτων ἐνδείξεσι πρὸς αὐτὸν οὖν βοή-
σωμεν, Χριστοκήρυξ Ἰάκωβε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορ-
τάζουσι πέθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ, χαῖρε Κόρη κα-
θέδρα βασιλική, κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε
θάλαμπε, γλαμύς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμε-
νος, ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε, χαῖρε
Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις καὶ πύλη χρυσήλατε,
καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεο-
κόσμητον σκήνωμα, χαῖρε ἐνδόξε νύμφη ἡλιοστάλα-
κτε, χαῖρε μόνη φυγῆς μου εὐπρέπεια.

Ὡς δὲ. ἑ Εἰρήνη.

Σύ μου Χριστὲ Κύριος, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφῆτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυγάζω· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε·

Τὸ πονηρὸν, ἁμαρτιῶν μου χειρόγραφον, θεία λόγχη, Πάναγνε διάβρηξον, τῇ κεντησάσῃ θείαν πλευρὰν, τοῦ ἐνανθρωπήσαι, ἐκ σοῦ Παρθένε θελήσαντος, καὶ βίβλω με γραφῆναι, σωζομένων δυσώπει, τὸν ἀφρόνως Θεοῦ μακρυνόμενον·

Ἰνα φωναῖς, χαριστηρίαις δοξάζω σε, ἵνα θείω, πόθω μεγαλύνω σε, τὴν τῷ μεγίστῳ σου τοκετῷ, πάντας σμικρυνθέντας, Πανάμωμε μεγαλύνασαι, μεγάλως ἁμαρτόντα, καὶ δαινῶς συμπτωθέντα, συγχωρήσεως Κόρη ἀξίωσον·

Νόμοι ἐν σοί, κεκαινοτόμηνται φύσεως, ὑπὲρ φύσιν, Λόγον γὰρ ἐκύησας· διὸ σε πίστει ἐκδουσωπιῶ, τὸν ὑπὲρ τὴν φύσιν, τὴν ἀνθρωπίνην Πανάμωμε, πολλὰ ἡμαρτηκότα, καὶ Θεοῦ μακρυνθέντα, ἐπιστρέψαντα σῶσον πρεσβεύαις σου·

Κανὼν τοῦ ἁγίου.

Σύμου ἰσχύς Κύριε.

Δεῦτε πιστοί, Ἀδελφοθέου τὴν ἀθλησιν, ὑμνωδίαις ἱεραῖς τιμήσωμεν, καὶ τὸν αὐτὸν, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐν γῆ καὶ ἐν πόλει, δοξάσαντα μεγαλύνωμεν, ὡς αἵματος ἐκχύσει, καὶ ἐν ἔργοις καὶ λόγοις, διὰ βίου παντὸς προδοξάσαντα.

Εὕγε τῆς σῆς, νουνεχεστάτης φρονήσεως, τοῦ Κυρίου ἀδελφεῖ Ἰάκωβε· πραγματειῶν καὶ γὰρ ἀπασῶν, τὴν μεγίστην ὄντως, ἐπραγματεύσω θεόσοφε· ζωῆς γὰρ ἐπικήρου, καὶ αἱμάτων ἐλίγων, βασιλείαν κινήσω αἰώνιον.

Λόγω ἡμᾶς, τῆς ἀληθείας ἐν Πνεύματι, κυηθέντας, Θεὸς ἤρετίσατο, εἶναι σαφῶς, ὡςπερ ἀπαρχὴν, τῶν αὐτοῦ κτισμάτων, κατὰ τοὺς σοὺς λόγους πάνσοφε, θεόθεν διδαχθέντος, οὐρανίῳ μύησει, τὰ τοιαῦτα θεόσοφα πράγματα.

Θεοστοκίον.

Φῶς ἐκ φωτός, ἐκ τοῦ Πατρὸς τὸν ἐκλάμψαντα, πρὸ αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων Δέσποινα, ὡςπερ λυχνία φωτοφανῆς, ἐγέννησας Κόρη, φῶς ἀληθές καὶ ἀπρέσιτον· ὃ πάντα καταλάμπει, νοερώς καὶ φωτίζει εἰς τὸν Κόσμον ἐρχόμενον ἄνθρωπον.

Ἄλλας. Δι' ἀγάπησιν οἰκτιρμον.

Πεβίθασας εἰς θάλασσαν σοῦ τοὺς ἵππους, τοὺς Ἀποστόλους σῶτερ, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη, πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν, ἐλκύσαντες Κύριε.

Ακηλίδωτον ὡς ἔσοπτρον δεδειγμένος, καὶ πρωτουργοὺς ἀκτῖνας τῆς ἀκτίστου Τριάδος, ἀκριβῶς δεξάμενος, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας.

Δόξα.

Στερεώματι τῆς πίστεως διαπρέπεις, ἐν τῇ λαμπρότητί σου, ὡς περ ἥλιος μάκαρ, ἐκσοβῶν Ἀπόστολε, ἀγνοίας τὴν σκότωσιν.

καὶ νῦν.

Ποδὺς γαστέρα τὴν σὴν ὦ Θεομητορ, ὁ πρὸ αἰώνων Λόγος, γεννηθεὶς ἀποδόχῆτως, ἐκ Πατρὸς Ἰακώβον, Ἀπόστολον δείκνυσιν.

Καταβασία.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν,...

Ῥῆθ' ε. ὁ Εἰρμός.

Να τί με ἀπίσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Γενεαὶ γενεῶν σε, τὴν ἀειμακάριστον νῦν μακαρίζουσιν οὐρανῶν Δυνάμεις, ὡς τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάψασαν, εὐφημοῦσι μόνη, ἐν γυναιξίν εὐλογημένη, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις.

Διαμένειν με σῶον, μὴ περιτρεπόμενον στάσεως κρείττονος, ἀλλ' εὐθυποροῦντα, καὶ Θεῷ τὰ εὐάρεστα πράττοντα, ἐνδυνάμωσόν με, τὸν ἀγαθὸν τεκοῦσα Λόγον, τὸν ἡμᾶς ἀλογίας ρυσάμενον.

Θὸ αἷμά σου Λόγε, διὰ ὑπερβάλλουσαν ἐλέους ἄβυσσον, ἐν Σταυρῷ κενώσας, τῶν παθῶν μου τὴν ἄβυσσον ξήρανον, καὶ ἐν κατανύξει, σοὶ τῷ Θεῷ εὐαρεστήσαι, διὰ τῆς Θεοτόκου ἀξιώσον.

Κανὼν τοῦ ἁγίου.

Ως ἀστὴρ ἐωσφόρος, ἐξανέτειλε Κόσμῳ ἡ θεία μνήμη σου, φωτίζουσα πάντας, τοὺς αὐτὴν ἐτησίως γεραίροντας, καὶ ἐξαιτουμένους, τὰς δραστικάς σου ἰκεσίας, πτερνιστὰ τῆς ἀπάτης Ἰάκωβε.

Αρπαγαῖς θεωρίας, εἰς ὑπέρφωτον γνόφον ἐθεολόγησας, ἐκ Πατρὸς τῶν φώτων, καταβαίνειν πᾶν δῶρημα τέλειον, ἅπασιν ἀνθρώποις· ὦ στόματος θεοφωρήτου! ὦ νοὸς ὑπὲρ ἥλιον λάμποντος!

Σοφίας οὐρανόυ, βασιλείας τε θείας φρικτὰ μυ-

στήρια, γυνῶναί σοι ἐδόθη, παρ' αὐτῆς θεοφόρε Ἰάκωβε,
τῆς ἐνυποστάστου, Θεοῦ σοφίας τε καὶ Λόγου, ἐπὶ
γῆς δι' ἡμᾶς χρηματίσαντος.

Θεστοκλον.

Μακαρία ἐγένου, παμμακάριστε Κόρη ὡς τὸν μα-
κάριον, Θεὸν συλλαβοῦσα, καὶ μακάριοι πάντες ὑπάρ-
χουσιν, οἱ σὲ κατιδόντες· μακάριοι οἱ σὲ τεκόντες, καὶ
οἱ σὲ ἐπαινοῦντες μακάριοι.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε φωτὸς, ἀσραπὴν τὸν Ἰάκωβον, ἀνέδειξας
φρυκτωροῦσαν, καὶ βροτοὺς τῆς ἀγνοίας, καὶ σκότους
ἀπαλλάττουςαν.

Σὲ Κύριε φωνῆ, ἐλευθέρᾳ ἐκήρυξεν, ὁ δίκαιος ἀδελ-
φός σου, μιμητῆς καὶ τοῦ πάθους, ἐγένετο κτεινόμενος.

Δόξα.

Τίς βρότειός σοι νοῦς, ἐγκωμίων ἐφύμνιον, δυνή-
σεται προσκομίζειν, ἀρετῆς λαμπρυνθέντι, ταῖς χάρι-
σιν Ἰάκωβε.

καὶ νῦν.

Σὲ θεῖον ἀληθῶς, εὐρηκῶς ἐνδαιίτημα, κατώκησεν ὡ
Παρθένε, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὁ Λόγος προμηθεύμενος.

Καταθασία.

Εξέστη τὰ σύμπαντα, . . .

Ὡδή ε'. ὁ Εἰρμός.

Πλάσθητι μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ἠλέηται διὰ σοῦ, ἡ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν ἐλεήμονα γὰρ, ἐκύησας Κύριον, ἐλεήμον Πάναγνε· ἔθεν δυσωπῶ σε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐλέησον.

Ἦων Ἀσωμάτων Χριστέ, τὰ τέγματα δυσωποῦσί, σε, Μαρτύρων τε Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀποστόλων σου, διὰ τῆς Τεκούσης σε, τὸν λαόν σου σῶζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Ἠ ἀγειώργητος γῆ, τὸν γεωργὸν ἡ κηύσασα, καὶ πάντων Δημιουργὸν, τὴν ὕλομανήσασαν, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, δεῖξον καρποφόρον, διὰ θείας ἐπιγνώσεως.

Κανὼν τοῦ ἁγίου.

Ἀκτῖσι καταστραφθεῖς, τῆς ἀρχιφώτου Θεότητος, καὶ φῶς τὸ αὐτολαμπές, ἐποπτεύσας ἐνδοξοε, παρ' ᾧ ἀνεβόησας, ἀλλαγὴ οὐκ ἔστιν, ἢ τροπῆς τι ἀπροσχίασμα.

Δίκαιος κατ' ἐξοχὴν, ἐκλήθης θεῖε Ἰάκωβε· δικαιοσύνης θεσμούς, καλῶς γὰρ ἐτήρησας, νόμου τε καὶ φύσεως, ἐκ νεότητός σου· ὦ δικαίων σεμνολόγημα.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀληθῶς, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, καὶ φῶς τῆς ἐπιστολῆς, τῆς σῆς περιήστραψεν, Ἑκκλησίαν ἅπασαν, τοῦ Χριστοῦ καὶ σώζει, τοὺς αὐτὴν ἀναγινώσκοντας.

Θεσπεσίον.

Υπέρτερος οὐρανός, τοῦ οὐρανοῦ ὠφθης Δέσποινα· ὃν γὰρ ἐκεῖνος ἀγνή, χωρῆσαι οὐ δύναται, σὺ ἐν τῇ κοιλίᾳ σου, ἀστενοχωρήτως, ὑπὲρ ἔννοιαν ἐχώρησας.

Ἄλλος. Οὕτωςαι μετὰ φωνῆς.

Στολὴν σε, τῆς νομικῆς ἐνέδουσε κρείττονα, καὶ ἱεράρχην δεικνύει, Ἀσρὸν τοῦ παλαι τιμωτέραν, ὃ δι' οἶκτον εἰς ἀδελφότητά σε δεξάμενος.

Οργανον, ἐνεργείαις κρουόμενον Πνεύματος, πᾶσαν διάνοιαν θέλγον, καὶ Θεῷ προσάγον τοὺς σωζομένους, ἐκ δουλείας, χαλεπωτάτης γέγονας ἄριστος.

Δόξα.

Αψήσας, τοῦ τῆς ζωῆς ἐξέπιες νάματος, καὶ ποταμούς ἀναβλύζεις, θεοφῆρμοσύνης, τῆς σῆς κοιλίας, ἀλλομένους, τῇ Οἰκουμένῃ τῷ θεῷ Πνεύματι.

καὶ ἄν.

Εὖα μὲν, παρακοῇ τὸν θάνατον ἔτεκεν, ἡ Θεοδόκος ζωὴν δὲ, συλλαβοῦσα τέτοκε τὴν ἀγήρω, καὶ τὸ πάλαι ὑπὲρ πάντων ἀπέτισεν ἔφλημα.

Καταβασία.

Τὴν θείαν ταύτην, . . .

Κοντάκιον ἄχος δ'.

Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Θ τοῦ Πατρὸς μονογενῆς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ἔθεν σὲ πάντες τιμῶμεν Ἰάκωβε.

Ὁ οἶκος.

Τὸν γόνον σε τοῦ Ἰωσήφ, καὶ Ἱεροσολύμων τὸν πρῶτον ἱεράρχην, Ἰάκωβε θεόπτα, καὶ τοῦ Κυρίου ἀδελφόν, ὕμνοις ἐγκωμίων ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ πίστει ἀνακραζόμεν δώρησαι ἡμῖν δώρημα τέλειον, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων· καὶ ἀπέλασον τὴν θλίψιν τὴν ἐπερχομένην, καὶ ἐνεστῶσαν ἐκ πλῆθους πταισμάτων· ἐπήραν γὰρ οἱ ἐχθροὶ καθ' ἡμῶν τὴν πτέρναν, καὶ ἐκύκλωσαν ἡμᾶς Ἰσμαηλῖται· ὧν θραῦσον ταχὺ τὰ τόξα ἱεροφάντορ, ἵνα σὲ πάντες τιμῶμεν Ἰάκωβε.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κη'. τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ πρώτου ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων.

Κληθεὶς ἀδελφὸς τοῦ κατακρίτου ξύλου,

Θνήσκεις δι' αὐτὸν, παμμακάρο χρουσθεὶς ξύλω,

Ἐσθλὸν ἀδελφοθεὸν τριτάτη ξύλω εἰκάδι πληξάν.

Οὗτος ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφοθέος πρῶτος Ἐπίσκοπος ἐν Ἱε-

ροσολύμοις ἐγένετο, παρ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου χειροτονηθεὶς, καὶ πρῶτος τὴν θεϊάν Λειτουργίαν ἔγραψε καὶ ἐξέθετο, παρ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ταύτην διδαχθεὶς· ἦν τινα Λειτουργίαν ὕστερον συντομωτέραν ἐποίησεν ὁ μέγας Βασίλειος, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ θεῖος Χρυσόστομος, διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀσθένειαν. Ποιμαίνων δὲ τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίαν, καὶ πολλοὺς διδασκῶν ἐκ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐπιστρέφων αὐτοὺς ἐπὶ τὸν Κύριον, εἰς ὀργὴν ἐκίνησε τοὺς Ἰουδαίους· κρατήσαντες οὖν αὐτὸν ἐβύβησαν ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἀπέκτειναν.

Περὶ δὲ τοῦ λέγεσθαι ἀδελφόθεος, φέρεται τοιοῦτος λόγος ἐκ παραδόσεως. Τοῦ μνηστορος Ἰωσήφ μερίζοντος τὴν γῆν αὐτοῦ τοῖς ἐκ προτέρας γυναικὸς παισὶ, καὶ βουλομένου μερίδα ποιήσασθαι καὶ τῷ ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου Υἱῷ καὶ Θεῷ, οἱ μὲν ἄλλοι οὐ κατεδέχοντο, ὁ δὲ Ἰακώβος λαβὼν αὐτὸν εἰς τὴν μερίδα συγκαληρονόμον, ἐκλήθη οὐ μόνον ἀδελφόθεος, ἀλλὰ καὶ δίκαιος.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις προσευχαῖς ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς· Ἀμήν.

ῥὸς ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἤδεσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἐψαλλον· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀβρόήτη κυήσει σου, φοικτῶν ἀβρόητων ἡμᾶς ἡξίωσας, Θεοτόκε πραγμάτων· Διὸ φοικτῆς με ῥύσαι κολάσεως, καὶ τῆς ἀβρόητου χαρᾶς καταξιώσον, ἵνα ὑμῶ σε αἰεὶ τὴν πολυύμνητον.

Ραθύμως τὸν βίον μου, ἐκδαπανήσας ἀκαρπος ἔμει-

να, καὶ πτοῦμαι τὴν δίκην, καὶ τῆς γεέννης τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· ἢ πῦρ τεκοῦσα, Παρθένε, τὸ ἄστεκτον, πρόστηθι ῥῦσαί με πρὸς τῇ μεσιτείᾳ σου·

Θαυμάτων ἐπέκεινα, τὸ μέγα θαῦμα τῆς σῆς κινήσεως· διὰ τοῦτο βοῶ σοι· Ἄγνη Παρθένε Θεογεννήτρια, τὰ σὰ ἐλέη ἐπ' ἐμοὶ θαυμάστωσον, καὶ τῆς μελλούσης ὀργῆς ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τίς μήσε ἐπαινέσει; τίς μὴ μακαρίσει σε θεῖε Ἰάκωβε; μητρὸς γὰρ τοῦ Κυρίου, υἱὸς κατὰ τὸν νόμον, ἐλογίσθης παμφίλτατος· καὶ ἐλειτούργεις αὐτῇ ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ·

Ετεθνῆκεις τῷ Κόσμῳ, καὶ τὴν Ἰησοῦ περιέφερες νέκρωσιν, αἶι ἐν τῇ σαρκί σου, ὡς ἂν καὶ ζωὴ τούτου, ἐν αὐτῇ φανῇ ἐνδοξε· ᾧ καὶ ἐβόας θερμῶς, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ·

Ρητορεύουσα γλῶσσα, ῥυθμῶ καὶ μεθόδοις τῆς τέχνης βρενθύουσα, οὐδόλως ἐξισχύει, ἐγκώμιόν σοι πλέξαι, Θεοφόρε Ἰάκωβε· σὺ γὰρ Χριστοῦ ἀδελφός, ἐκλήθης ἐπαξίως·

Θεοτεκνίον.

Θλος πλήρης ὑπάρχων, ἀκενώτως Πάναγνε ἐν σοὶ κεκένωται, Θεοῦ ὁ Θεὸς Λόγος, πληρώματός τε τοῦ·

του, ἡμεῖς πάντες μετέσχομεν, καὶ ἐκβοῶμεν αὐτῷ,
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Qς ἐν καμίνῳ τῷ ὑπερίῳ πυρσευόμενος, θείου πα-
ρουσίας Πνεύματος μυστικῶς, ὁ Ἰάκωβος ἐδόησεν, εὐ-
λογημένος εἶ Ἰησοῦ ὁ Θεὸς μου καὶ Κύριος.

U ἐκ τοῦ ὕψους πνοὴ βιαία τὸν Ἰάκωβον, γλώσση
πυριμόρφῳ φθέγγεσθαι τοῦ Θεοῦ, μεγαλεῖα παρεσκεύ-
ασεν, εὐλογημένος εἶ Ἰησοῦ ὁ Θεὸς μου καὶ Κύριος.

δοξα.

Tῆς θεωρίας τῆς πρακτικῆς ἐκτιθέμενος, δέλτον
ἐκ πυξίδος ὡσπερ πνευματικῆς, τοὺς ἀνθρώπους ἐβελ-
τίωσας, εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ
Κύριος.

καὶ νῦν.

Q ἀναπλάσας Κόσμον ἐν μήτρᾳ σου Θεόνυμφε, θείας
λειτουργίας δείκνυσι τελεστήν, τὸν Ἰάκωβον κραυγά-
ζοντα, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανά-
μωμε Δέσποινα.

Καταβασία.

Qὺκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει, . . .

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Eπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος,

τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκρουσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Νενεκρωμένην ζώωσον, συμπτωθεῖσαν ἀνάστησον, τετραυματισμένην τὴν ψυχὴν μου ἴασαι, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, τῶν πειρασμῶν τὰ κύματα πρᾶξον· Παρθένε, καὶ βοῶντά με σῶσον· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας·

Κς ὁ Ἀηστὴς κραυγάζω σοι, μνήστητί μου φιλόανθρωπε, κλαίω ὡς ἡ Πόρνη, καὶ βοῶ σοι ἡμαρτον, ὡς πάλαι ὁ Ἄσωτος, μετανοοῦντά δέξαι με, τὸν ἀπεγνωσμένον, διὰ τῆς Θεοτόκου, προθύμως ἵνα μέλπω· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας·

Πκετικῶς βοῶμέν σοι, Θεοτόκε πανύμνητε, μετὰ τῶν ἀπείρων, νοερῶν Δυνάμεων, Μαρτύρων Ὁσίων τε, καὶ Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ποιήσον πρεσβείαν, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει, ἐνθέως μελωδοούντων· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας·

Κανὼν τοῦ ἁγίου.

Νοῦν τοῦ Χριστοῦ πεπλούτηκας, ἱεράρχα Ἰάκωβε

οὐ τοῦ νοῦ ἐκείνου, μεταβάλλοντος ἑνδοξζε, εἰς τὸν σὸν νοῦν καθ' ὑπαρξιν, οἷά περ ἔφη Μάξιμος· οὐδὲ τοῦ σοῦ νοῦ, εἰς τὸν Χριστοῦ ἀμοιβαίως· κατὰ Χριστὸν δὲ πάντα, καὶ νοῶντε καὶ λέγων, καὶ μετ' αὐτοῦ ἐν πνεῦμα, ὑπάρχων θεοφόρε.

Παμπόλλοις σε χαρίσμασιν, ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν· ἄλλας γὰρ τῆς γῆς σε, καὶ φῶς βροτοῖς ἔδειξεν, Ἀπόστολον μέγιστον, καὶ ἱεράρχην πρώτιστον, πόλιν ὑψηλὴν, καὶ διαυγέστατον λύχρον, φωτίζοντα τὸ σκότος, οἰκουμένης ἀπάσης· καὶ τελευταῖον πάντων, μάρτυρα ἀληθείας.

Βασις ὁ σκληροτράχηλος, Ἰουδαίων Ἰακωβε, ἀπὸ ὑψηλοῦ, τοῦ πτερυγίου βάλλεισε, εἰς γῆν προσευχόμενον, ὑπὲρ αὐτῶν καὶ λέγοντα· Κύριε αὐτοῖς, τὴν ἁμαρτίαν μὴ στήσης· καὶ οὕτω σε ἐκπέμπει, εἰς σκηνὰς οὐρανίους, μεθέξοντα τῆς δόξης, Θεοῦ τοῦ ἀοράτου.

Θεοτοκίον.

Εν γενεαῖς μὲν γέγονε, ταῖς ἀρχαίαις τεράστιαι, ἀλλ' ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη πύποτε, τοιοῦτον τεράστιον, οἷον ἐν σοὶ τετέλεσται, Δέσποινα ἀγνή· ἀσπόρως γὰρ συλλαμβάνεις, ἀφθόρως ἀποτίκτεις, καὶ παρθένος θηλάζεις, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ ποιητὴν τοῦ Κόσμου.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Χεῖρας ἐκπετάσας κραταιάς, τοὺς Ἀποστόλους σου
Σῶτερ εὐλόγησας, ἐπανερχόμενος Δέσποτα, πρὸς τὸν
ἀναρχον Πατέρα σου, καὶ παρεσκεύασας αὐτοὺς μετ'
εὐφροσύνης βοᾶν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Κς περ ἐπηγγείλω ἀψευδῶς, τοῖς Ἀποστόλοις σου
Πνεῦμα ἀπέστειλας· τούτου Ἰάκωβος Δέσποτα, τῇ
λαμπρότητι λαμπόμενος, τὴν Οἰκουμένην ἀστραπαῖς
καταγλαίξει φαιδρῶς· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κραυ-
γάζων τὸν Κύριον.

Δέξα.

Σοφίαν Ἰάκωβε σοφῆ, τὴν ἐνυπόστατον ἔσχες δι-
δάσκαλον, μυσταγωγούσάν σε ἄβρῆτα, καὶ ἀνέκφραστα
μυστήρια, καὶ πρὸς εὐσέβειαν λαοὺς μέλπων διήγει-
ρας, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

καὶ νῦν.

Προς ἐκφανθεῖσαν νοητὸν, Παρθένε ἄχραντε Προ-
φήτης βλέπει σε· ἐκ σοῦ ὑπέρτιμος λίθος γὰρ, ἐκμη-
θεὶς περιεσώσατο, τὴν Οἰκουμένην ἀληθῶς ἐνθέως ψάλ-
λουσαν, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον·

Καταβασία.

Καῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ· · ·

Ὁδὸς θ'. Ὁ Κέρμος.

Εφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόβρῆτον Θεοῦ συγκατά-
 βασιν, ἕως ὃ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέγρι καὶ σώ-
 ματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος·
 διὸ τὴν Ἀχραντον Θεοτόκον, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Θεῖα κλίνη Σολομών, ἣν κυκλοῦσι δυνατοὶ νῦν
 ἐξήκοντα, ῥήσει τῆς θείας Γραφῆς, ἐν ἧ ὁ Λόγος ἐπα-
 νεπαύσατο, ταῖς μυριάσι με αἰὶ, δαιμόνων κλονούμενον,
 ἄτρωτον φύλαξον, τῆ δυνάμει σου Ἄγνη Λειπάσθηνε.

Στάζουσα θεῖον γλυκασμὸν, τῶν ἀπάντων γλυκα-
 σμὸν ἢ κυήσασα, ἰῶ τοῦ ὄφρου, τὴν φαρμαχθεῖσαν
 ψυχὴν μου γλύκανον, ἄλλοτριουσά με πικρᾶς, ἁμαρ-
 τίας πάντοτε, τῆ μεσιτείας σου, προστασία τῶν πιστῶν
 ἀκαταίσχυντε.

Ηλιε δόξης Ἰησοῦ τὴν ὀφθάλμιον μου ψυχὴν φωτα-
 γώγησον, ταῖς παρακλήσεσι, τῆς σὲ τεκούσης Ἄγνης
 Θεόπαιδος, τῶν Ἀσωμάτων Λειτουργῶν, σεπτῶν Ἀπο-
 στόλων σου, Ἱεραρχῶν, Προφητῶν, καὶ Μαρτύρων εὐ-
 κλεῶν καὶ Ὁσίων σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου.

Ἐξίστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Κατέλιπες τὰς κάτω διατριβάς, καὶ συνήφθης ταῖς

άνω Ιάκωβε, ὅπου χοροὶ, Ἀποστόλων θείων καὶ Προφητῶν, καὶ ἀθλητῶν ὑπάρχουσι, καὶ πάντων Ἁγίων, ὅπου ἡ σὴ, βασίλισσα καὶ μήτηρ, σὺν τῷ Υἱῷ καὶ Κτίστῃ, εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύουσιν.

Κς θῦμα καθαρὸν τε καὶ ἱερὸν, ὁ Χριστὸς τὸ σὸν αἷμα ἐδέξατο, ἐν οὐρανοῖς, προσφορὰν ὡς ἄμωμον ἐκλεκτὴν, ὡς ἀρωματοσύνθετον μύρον, ὡς εὐπρόσδεκτον ἀπαρχὴν· διὸ καὶ βασιλείας, αὐτοῦ τῆς αἰωνίου, συγκληρονόμον σε εἰργάσατο.

Ενώπιον Τριάδος τῆς ἀρχικῆς, παριστάμενος θεῖε Ιάκωβε, καὶ τῆς σκηνῆς, λειτουργὸς ὑπάρχων τῆς ἀληθοῦς, θέσει Θεὸς γενόμενος, καὶ φωτὸς πληρούμενος τριλαμποῦς, πρεσβεύεις ὑπὲρ πάντων, τῶν σοὶ ὀμνουμούντων, καὶ εὐφημούντων σου τὴν ἀθλησιν·

Θεοτεκνίον.

Εμῶ σε τὴν Πανύμνητον ἀληθῶς, μεγαλύνω σε τὴν πολυύμνητον, ἣν ἀνυμνεῖ, ὕμνοις ἀσιγήτοις πᾶσα πνοή, τεκοῦσαν ὑπερύμνητον, λόγον ὄν ὕμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, χίλιαι χιλιάδες, μύριαι μυριάδες, ἐν φλογεροῖς ἀύλοις στόμασιν.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότητος.

Δεῦτε τὸν πρωτόθρονον πάντες, τῆς Ἐκκλησίας τὸν φωστῆρα, ἱεροῖς Ιάκωβον ὕμνοις, ὡς ἱεράρχην καὶ

θεῖον κήρυκα, τὸν φερωνύμως δίκαιον, ὀνομασθέντα
μεγαλύνωμεν.

Θείας κοινωνὸν ὡς φανέντα, ἀτελευτήτου βασιλείας,
καὶ Θεοῦ κληθέντα ἀδελφόν, καὶ πολιτείαν ἐπα-
ληθεύουσαν, προσηγορίᾳ δείξαντα, σὲ μεγαλύνωμεν
Ἰάκωβε.

Δόξα.

Φρόνῳ παριστάμενος μάκαρ, στεφανηφόρος τῆς
Τριάδος, πίστει τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, τῶν ἀκηρά-
των κατατροφῆσαι γερῶν, ἀρχιερεῦ Ἰάκωβε, τὸν σὸν
Δεσπότην καθικέτευε.

καὶ νῦν.

Ὡὐ τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, ἀπειρογάμως θεο-
φάντορ, ταῖς μυσταγωγίαις σου σαφῶς, Θεὸν διδάσκεις
σεσαρκιωμένον Λόγον· εἰς ὃν περ καὶ πιστεύοντες, νῦν
ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Καταβασία.

Ἄπας γηγενής·...

Ἑξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἄμπων φωτὶ τῶν ἔργων σου, παρεστῶς τῇ Τριάδι,
ἐν παρόρησίᾳ πρέσβευε, οἷα χάριτι πέλων, καὶ ἀδελ-
φός τοῦ Κυρίου, νοήτῶν φῶς ἀπαστραύσαι, καρδίαις τῶν
τελούντων σου, τὴν ὑπέρφωτον μνήμην, ἱεραουργεῖ ὄλην

γὰρ ἐξ ὕψους τοῦ Παρακλήτου, Ἀπόστολε Ἰάκωβε, ὑπεδέξω τὴν αἴγλην.

Ὅμοιον.

Ως ἱεράρχης πρώτιστος, τῆς καινῆς Διαθήκης, ὡς μέγιστος Ἀπόστολος, ὡς σοφὸς ὑποφῆτης, καὶ μαρτυρὸς ὢν ἀληθείας, παρὰ πάντας πλουτήσας, ἐξαίρετον ἀξίωμα, ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, νῦν πρὸς αὐτὸν, λίθοις ἀναιρούμενος μετετέθης· παρ' οὗ ἡμῖν Ἰάκωβε, λύσιν αἰτεῖ πταισμάτων.

Θεοτακίον. Ὅμοιον.

Βφοβερὰ τῆς κρίσεως, καὶ μεγάλη ἡμέρα, νῦν ἐπὶ θύρας ἔστηκεν· ὄρα πρόσσεχε νῆφε, ψυχὴ μου καὶ ἐκ καρδίας, πρόσπεσον τῇ Παρθένω, καὶ μόνῃ Θεομήτορι, δάκρυσιν ἐκβοῶσα πάσης ἀγνῆ, τιμωρίας ῥῦσαι με δυσωπῶ σε, καὶ δεξιοῖς προβάτοις με, σύνταξον τοῦ Υἱοῦ σου.

Εἰς τοὺς αἶνους ἱστώμεν στίχ. δ'· καὶ ψάλλομεν τὰ περὶ τα

δ'· προσόμοια. ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν εὐσεβοῦντων τὰ πλήθη νῦν ἱεράν ἑορτήν, χαρμονικῶς τελοῦντες, ἀλαλάζωμεν πάντες, πιστῶς ἀνευφημοῦντες, ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς, τὸν Θεάδελφον σήμερον, καὶ μαθητὴν τοῦ Κυρίου, ὃς τις ἀεὶ, ἱκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆς κατὰ σάρκα Κυρίου ἐπιδημίας σοφῆ, ἀδελφὸς

ἀνεδείχθης, μαθητῆς καὶ αὐτόπτης, τῶν θείων μυστηρίων, φυγὰς σὺν αὐτῷ, ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος, σὺν Ἰωσήφ τῇ μητρί τε τοῦ Ἰησοῦ, μεθ' ὧν πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος σὲ ἐξελέξατο, ἱερατεύειν πρῶτον, ἐν Σιών τῇ ἁγίᾳ, Χριστῷ τῷ εὐεργέτῃ, ὡς ὄντα αὐτοῦ, τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως, καὶ ἀδελφὸν συνοδίτην καὶ ὁπαδὸν, τῶν ἰχνῶν αὐτοῦ Ἰάκωβε.

Τὸν Ἀδελφόθεον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς ἱεράρχην ὄντα, μαρτυρίῳ δὲ πάλιν, ἐμπρέψαντα γενναίως· οὐ ταῖς εὐχαῖς, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ἡμᾶς ἀδελφὸς χρηματίσας αὐτοῦ, σῶσον πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα. ἕχος α'. Βυζαντίου.

Εν τῇ πυρίνῃ αἴγλῃ τοῦ θείου Πνεύματος φωτισθεῖς, τῆς εὐσεβείας ὠφθῆς θεῖος ζηλωτῆς, Ἀδελφόθεε Ἰάκωβε· ἔθεν καὶ στολήν σε νομικῆς ἱερωσύνης, ὡς Ἄαρὼν τὸ πάλαι, τιμιωτέραν ἐνέδυσεν, ὁ δι' οἶκτον εἰς ἀδελφότητα δεξάμενος· αὐτὸν ἰκέτευε, Ἀποστόλων ἐνδοξε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν

καὶ νῦν.

Αγιωτέρα ἁγίων πασῶν δυνάμεων, τιμιωτέρα πάσης κτίσεως Θεοτόκε, Δέσποινα τοῦ κόσμου, σῶσον

ἡμᾶς, ὡς τὸν Σιωτῆρα κυήσασα, ἀπὸ παντοίων πταισμάτων καὶ ὀδυνῶν, καὶ κινδύνων ταῖς πρεσβείαις σου.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπολουσίς. Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου ἠδὲ γ', καὶ ε'. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἔχος πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ στιχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγροῦνται ὄψαν Θεοῦ. Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. Ἄδελφοί, γνωρίζω ὑμῶν τὸ Εὐαγγέλιον... Ἀλληλοῦσια, γ'. Ἔχος α'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. στιχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ... Καινωικόν, Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ..

Μεγαλυνάρια τοῦ ἁγίου.

Πρῶτος χρηματίσας ἀρχιερεὺς, τὴν ἁγίαν πόλιν ἐκκληρώσω παρὰ Χριστοῦ, ἦν βῦσαι ἐκ κινδύνων Ἰάκωβε παμμάκαρ, καὶ ταύτην περιφρούρει ἀνεπηρέαστον.

Ἔτερον.

Τοῦ Πατρὸς τῷ Λόγῳ μαθητευθεὶς, θείων τε αὐτόπτης, μυστηρίων ἀναδειχθεὶς, ἐν Σιών ποιμαίνεις τὴν Ἐκκλησίαν πρῶτος, καὶ λειτουργίαν γράφεις πρῶτος Ἰάκωβε.

ΑΝΑΠΑΗΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ,

ΥΠΑΛΛΟΜΕΝΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Δ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ,

ἐτήσιον ἑορτήν

ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Ἐκ τοῦ χειρογράφου τοῦ εὑρισκομένου ἐν τῇ μεγίστῃ βιβλίᾳ τοῦ
οἴου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν ΣΑΒΒΑ τοῦ ἡγιασμένου.

Εἰς τὸ Δυγικὸν τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ οἴου γ'. ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε ἐμυήθης καθαρῶς, τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν θεό-
φρον, καὶ κατενόησας, κόσμου τῆς τερπνότητος, τὸ
ἀνυπόστατον, καὶ μελλόντων τὸ μόνιμον, σοφῆ Ἰωάν-
νη, τότε πάντα πέπρακας, καὶ τὸν πολύτιμον, ὄντως,
μαργαρίτην ἐκτήσω, Χριστὸν τὸν Θεὸν θεοσόφως,
ἐμπορος καθάπερ ἐμπειρότατος.

Οτε τῆς σοφίας τὸν βυθὸν, νοὶ καθαρῷ Ἰωάννη, σὺ
ἐξηρεύνησας, τότε ἅπαν νόημα νόθον καὶ ἐκφυλον, ὡς
ἐχέφρων ἐξέβαλες, δογμάτων δὲ θείων, πλοῦτον ἀνα-
φαίρετον, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, μάκαρ συνελέξω παν-

σόφως, εὐαγγελικῶς θεωρήημον· ἔθεν ἐπαξίως σε γεραίρομεν.

Θτε τῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ, δυσσεβῶς ἀθέτησις ἔφυ, καὶ τῆς παρθένου μητρὸς, πάντων τῶν ἁγίων τε, τότε ὑπέρμαχον, τὸ ὀρθόδοξον σύστημα, ἐπλούτισε μέγαν, ζήλω πυρακτούμενον, τῆς εὐσεβείας σε, μέχρις Ἰωάννη αἱμάτων, ἀντικαθιστάμενον πάτερ, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν διὰ πίστεως.

*Ἐπερ ὁμοια τῆς ἁγίας Βαρβάρας ζῆτει αὐτὰ ἐν τῷ Μηναίῳ.
Δόξα τοῦ ἁγίου ἤχος πλ. δ'.*

Αμπροῦς πανηγυρίσωμεν σήμερον, ὦ φιλέορτοι, χορεύσωμεν ἐν ὕμνοις, καὶ σχιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐπὶ τῇ ἑτησίῳ πανηγύρει τοῦ χαριτωνύμου ὕμνογράφου· οὗτος γὰρ ἀνεδείχθη μουσικώτατος κύκνος, τερετίζων ἄσματα, καὶ ὑπὲρ μέλι γλυκύτερα· λύρα παναρμόνιος, καὶ εὐκέλαδος κιθάρα, ὄργανον κρουόμενον ταῖς θεϊκαῖς ἐπιπνοίαις τοῦ ἁγίου Πνεύματος· καὶ σάλπιγξ χρυσέφωνος, καὶ χελιδῶν ὠραιότατη, καὶ εὐλαλος ἀηδὼν, δαβιτικὴ κινύρα καὶ ψαλτήριον δεκάχορδον, καὶ σειρίνιος γλῶσσα πολύφθογγος· στόμα χρυσοσόλιζον καὶ πυρίπνου, καταφλέγον ἅπασαν τῶν αἰρετικῶν κακόνοιαν, καταφωτίζον δὲ πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τοῖς μελιρρύτοις ἄσμασιν· ὄν καθικετεύσωμεν πρεσβεύειν ἀπαύτως τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων τὴν πάνσεπτον μνήμην αὐτοῦ·

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν . . .

Εἰσόδος. Τὸ φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀναγνώσματα δοκασιά.
Εἰς τὴν Λιτάνη, Ἰδιόμελα τοῦ βασιού. ἦχος δ΄.

Αξιοχρέως τιμῶμέν σε, τῆς Ἐκκλησίας τὰ θρέμματα, Ἰωάννη θεόσοφε· τὸ μὲν, ὡς διδάσκαλον λαμπρόν, καὶ κήρυκα τῆς πίστεως· τὸ δὲ, ὡς κλέος ἱερέων, καὶ ἀσκητῶν κανόνα, καὶ ὁμολογητὴν τῆς εὐσεβείας ἀληθέστατον· καὶ πρὸς τούτοις ὡς φίλον τῆς Θεομητορος, καὶ λιγυρόν ὑμνωδῶν τῶν μεγαλείων αὐτῆς, καὶ τῆς θείας δόξης τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ αὐτῆς, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· μεθ' ἧς αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος β΄.

Φωστῆρες δύο παμφαεῖς ἐξ ἀνατολῶν ἡλίου σήμερον νοητῶς ἀνατέλλουσιν, Ἰωάννης τῶν ἐνθέων λογίων ἢ χάρις, καὶ Κοσμάς ὁ τῶν θείων ἀσμάτων κόσμος· καὶ πάντων τὰς καρδίας καταυγάζοντες, εὐφραίνουσι τοῖς ἐναρμονίοις αὐτῶν καὶ φωταυγέσι μελίσμασιν· οὓς καὶ ἡμεῖς ἐκμιμούμενοι, μελωδικῶς εὐφημῶμεν· πρεσβεύουσι γὰρ αἰεὶ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος γ΄.

Ὅσπερ μέλισσα φιλεργός, πάντων τῶν ἀγίων τοὺς λόγους διελθὼν, συνελέξω τὰ κάλλιστα, χαριτώνυμε θεόσοφε· καὶ ἄρδην πάντα συνθέμενος, ὡς ἀπὸ

σίμβλου γλυκύτητος, ἀρρήτον ἠδονὴν ἀποστάζεις, καὶ ὡς κηρίον μέλιτος, φωτισμὸν θεογνωσίας παρέχεις τοῖς ὀρθῶς ἐφεπομένοις, τῇ ἐνθέῳ θεολογίᾳ σου.

Ἦχος δ'.

Τὴν θεοτερπῆ φιλαδελφίαν χριστομιμητικῶς Ἰωάννη ἀσπασάμενος, ὄργανον πρὸς θεογνωσίαν, τὰ τῆς θύραθεν σοφίας χρήσιμα, τοῖς ἀνθρώποις συντόμως ἐξέδωκας· μεθ' ὧν, τὰ τῆς εὐσεβοῦς θεολογίας μυστήρια κατὰ τάξιν συνέγραψας, τά τε τῆς κατὰ Χριστὸν οἰκονομίας ὡς πιστὸς οἰκονόμος συνθεῖς, τῶν αἱρέσεων τὴν βλάβην ἐναργῶς ἐθριάμβευσας· διό περ ὡς πηγὴν γνώσεως τὴν ἱεράν σου βίβλον κατέχοντες, καὶ τὰς ψυχὰς ἐνθέως ἐξ αὐτῆς ἀρδευόμενοι, ἐκ δυνάμεως εἰς δύναιμι εὐχερῶς ἀναγόμεθα, καὶ ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, εὐκλεῶς ποδηγοῦμεθα· τὴν Τριάδα ὀρθοδόξως θεολογοῦντες, καὶ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ Θεὸν καὶ ἄνθρωπον καταγγέλλοντες, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος πλ. α.

Τὰς πλεχτάνας τῶν δεινῶν αἱρέσεων, Ἰωάννη πανόλβιε, τῷ τμητικῷ τῶν δογμάτων σου ξίφει τελείως διέλυσας· τὰς δὲ τῶν πιστῶν ὀμηγύρεις ἀσφαλῶς καθώπλισας, πρὸς ἐκάστην προσβολὴν τῶν κακοδόξων γενναίως παρατάττεσθαι, καὶ τούτους κατὰ κράτος ἐκνικῶν· ὅθεν ἐπαξίως τιμῶντες τοὺς ἰδρωτάς σου, κατὰ χρέος γεραίρομεν τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἔτερα Ἰδιόμελα τῆς ἁγίας Βαρβάρας· ζήτει αὐτά ἐν τῷ Μηναίῳ.

Δόξα τοῦ ἁγίου ἤχος πλ. β'.

Οργανον τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐχρημάτισας σοφῆ Ἰωάννη, καθηδύνων τὰς καρδίας τῶν πιστῶν τοῖς ἡδυνόοις σου μέλεσι, καὶ σαφηνίζων ὀρθῶς τὰ τῶν δογμάτων δυσέφικτα· διό περ ἡ Ἐκκλησία, ὡς φωστῆρα ζωῆς λόγον ἐπέχοντα ἀνακηρύττουσα, τιμᾶ κατὰ χρέος σε, ἐξαιτουμένη λυτροῦσθαι αὐτὴν ταῖς πρεσβείαις σου πάσης βλάβης αἰρέσεων.

Καὶ νῦν, τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἤχον δογματικόν.

Εἰς τὸν στίχον, προσόμοια τοῦ ἁγίου· ζήτει ἅπαντα ἐν τῷ Μηναίῳ.

~~Ἐπισημασθέντα ὑπὸ τοῦ ἁγίου ἰερογράφου.~~

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν 4. στιχολογίαν. Κἄθισμα τοῦ ἁγίου.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η δύφωνος αὐλὸς, μεγαλόφωνος σάλπιγξ, κιθάρα μελουργὸς, λιγυράθειά λύρα, κινύρα παναομόνιος, μουσικώτατον ὄργανον, ἐμπνεόμενον, τοῦ Παρακλήτου ταῖς αὔραις, ἀναδεδείξαι, ὦ Ἰωάννη καὶ θελγεις, ἡμῶν τὰ νοήματα.

Δόξα. τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεστοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετά τὴν β'. στιχολογίαν. Κάθισμα τῆς ἁγίας.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἁγίων ταῖς μνήμαις οἰκονομοῦντες πιστῶς, τῶν Ἀθληφόρων τὴν μνήμην πανηγυρίσωμεν, καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν, ὅτι ἐνέκρωσαν εὐχῇ, τὸν τὴν Εὐσὴν δολερῶς στερήσαντα ἀφθαρσίας, καὶ τὸν Χριστὸν δυσωποῦσιν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ ᾠν. Θεοδοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον. Χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε. Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν. Χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ ὁσίου.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦμνοῦμεν τοὺς σεπτοὺς, καὶ ἁγίους ἀγῶνας, οὓς ἔτλης ἀληθῶς, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, γεραίροντες ἐν ἄσμασι, τὰ σεπτὰ μελωδήματα, ἃ κατέλιπες, εἰς ὑμνωδίαν Κυρίου, ἀξιάγαστε, καὶ τῶν πιστῶν εὐφροσύνην, Ἰωάννη πανεύφημε.

Δόξα, καὶ ᾠν. Θεοδοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότητος δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν

σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώ-
ζεις τοὺς δούλους σου·

Οἱ Ἀναβλήμαί. Ἀντίφωνον τοῦ ὁ. ἤχος. Προκείμενον. καὶ Εὐαγγέλιον
τοῦ ὁαίου. Ὁ Ν'. Ἰδιόμελον τοῦ ὁαίου. Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου
καὶ τῶν ἁγίων. Ζῆτει ἅπαντα ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἐξαιροσετειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῶν ὕμνωδῶν τὸ κλέος, κοσμήτορα τῶν ἑορτῶν, τὸν
πρόμαχον εὐσεβείας, ὀλοθρευτὴν αἰρετικῶν, τὸν πάν-
σοφον Ἰωάννην, ἀνευφημήσωμεν πάντες·

Καὶ τὰ ἕτερα. Ζῆτει ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τοὺς Δίνους. προσόμοια τοῦ ὁαίου. ἤχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κοιθῆσας τὰ ἄβρῆτα, καὶ ὑπερκόσμια κάλλη, ἅπερ
οὐ τεθέαται, ἐφθαλμὸς οὐδ' ἤκουσεν, οὐδ' ἀνθρώπινον,
οὐδὲ μὴν ἀνεισιν, εἰς βροτῶν καρδίαν, ἠήτοίμασεν ὁ
Κύριος, τοῖς ἀγαπήσασι, τούτου τὸ πανάγιον ὄνομα,
ἐμίσησας τὰ γήινα, τερπνὰ ὡς φθειρόμενα πάνσοφε,
καὶ ἀκολουθήσας, ἀγάπῃ τῷ Χριστῷ εἰλικρινεῖ, πρὸς
ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, εὐκλεῶς κατήνησας. (δις)

Εκ πόθου γενόμενος, οὐ ἑραστής τῆς σοφίας, ταύ-
την ἐκ νεότητος, ἀκλινῶς ἐζήτησας, καὶ ἐφεύρηκας·
ἔθεν σὲ ἔστεψεν ἐν λαμπροῖς στεφάνοις, καὶ ποικίλοις
ἐν χαρίσμασι, σὲ κατεκόσμησεν, οἷς ἀγλαϊζόμενος πάν-
τοθεν, τὴν Ἐκκλησίαν ἅπασαν, θείοις κατελάμπρυνας
ἄσμασι, καὶ τὰς πανηγύρεις, ἐφαίδρυνας τῶν θείων ἑορ-
τῶν, τοῖς ἡδυφθέγοις σου μέλεσιν, Ἰωάννη πάνσοφε·

Κιδῶς διαβαίνουσας, ὡς ἀληθῶς τῆς εἰκόνας, τὴν τιμὴν θεσπέσιε, ἐπὶ τὸ πρωτότυπον ἀνεκήμευξας, εὐσεβῶς ὄσιε, προσκυνεῖν ὡς θέμις, τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Θεόπαιδος, ἁγίων πάντων τε, οὐ λατρευτικῶς τὰ μορφώματα, σχετικῶς δὲ θεόσοφε, ἵνα δι' αὐτῶν μνημονεύοντες, καὶ τῶν πρωτοτύπων, τὴν χάριν ἐφελκώμεθα αἰεὶ· διὸ τιμῶμεν τὴν μνήμην σου, Ἰωάννη σήμερον.

Καὶ τῆς ἁγίας Ἰδιόμελα, γ'. ἦχος α'. Ζῆται αὐτὴ ἐν τῷ Μηνναίῳ.
Δόξα, τοῦ ὁσίου. ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἀρραβῶνα τῆς αἰωνίου μακαριότητος, λαμβάνων παρά τῆς Θεομήτορος, ἀνθ' ὧν ὑπὲρ τῆς εἰκόνας αὐτῆς, καὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς τεχθέντος Χριστοῦ, καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ ἠγωνίσω, Ἰωάννη τρισόλβιε, τὴν ἐκτμηθεῖσάν σου δεξιάν, ταῖς ὑπερτίμοις αὐτῆς παλάμαις, ὑγιῆ ἀπέλαβες· ἔνθεν καὶ τὴν χάριν εἰληφῶς, τῶν τερπνῶν μελισμάτων τὴν πηγὴν ἀνεστόμωσας· καὶ ταύτην ὑμνήσας, τὰς ἑορτὰς κατεκόσμησας, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν κατηύφρανας, κορυφαῖος πάντων τῶν μελωδῶν ἀναδειχθεὶς· ὅθεν τῶν ἐσόπτρων λυθέντων, τὰς ἀμοιβὰς ἀπολαβὼν, σὺν Ἀγγέλοις νῦν τὰς ὑμνωδίας μελωδεῖς, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ἄεποινα πρόσδεξαι. . .

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΙΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ύμνος πλ. α.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ.

Μεγαλύνομέν σε, Ἰησοῦ βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν
τὴν σεπτὴν σου Ἀνάληψιν, δι' ἧς ὑψώσας ἡμᾶς εἰς
οὐρανοὺς.

Μεγαλύνομέν σε, ζωοδότα Χριστέ, ἣν προσείλη-
φας γὰρ φύσιν ἀνθρώπειον, συνεδόξασας εἰς ὕψος
ἀναβάς.

Μεγαλύνομέν σε, τὸν Σωτῆρα ἡμῶν, τὸν τὴν ἡμε-
τέραν φύσιν θεώσαντα, τῇ ἐνδόξῳ Ἀναλήψει σου
Χριστέ.

Μεγαλύνομέν σε, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς, καὶ δεόμεθά σου,
εὐσπλαγγνε Κύριε, αἰεὶ ἔσο, ὡς ὑπέσχου, μεθ' ἡμῶν.

Τὰ σεπτὰ σου πάθη, προσκυνοῦμεν Χριστέ, καὶ τι-

μῶμεν τὴν ἐκ τάφου ἐξέγερσιν, καὶ τὴν ἀνοδὸν ἐκ γῆς εἰς οὐρανοὺς.

Μεγαλύνομέν σε, Θεοτόκε ἀγνή, ἧς τῷ τόκῳ βροτῶν φύσις τεθέωται, καὶ ἀνῆλθεν ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανόν.

Ἔτερον εἰς τὴν αὐτήν. ἤχος δ΄.

Αγγελοι τὴν ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότου, ὀρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Αγγελοι καὶ ἄνθρωποι προσκυνοῦμεν, τὴν θεωθεύσαν σάρκα σου, ἣν περ ἀνείληφας Σῶτερ ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει.

Δόξα.

Αγγελοι τὸν ἕνα σε τῆς Τριάδος, ὀρῶντες μετὰ σώματος, εἰς οὐρανοὺς ἀνελθόντα, χαρμονικῶς προσεκύνουν.

Καὶ νῦν.

Αγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν μητέρα, Θεοῦ δοξολογοῦμέν σε· διὰ γὰρ σοῦ ἐν τῷ κόσμῳ, χαρὰ ἐπέλαμψε Κόρη.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ.

Ἦχος βαρύς.

Απόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου.

Απόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐσοφίσθησαν, καὶ ξέναις γλώσσαις ἐλάλουν, τὰ τοῦ Θεοῦ μεγαλεῖα.

Απόστολοι τὸ Πνεῦμα πυρίναις γλώσσαις, λαβόντες γῆς τὰ πέρατα, ὡς ἀστραπαὶ φωτὸς Θείου, ἐνέπλησαν παραδόξως.

Απόστολοι μητέρα τε καὶ παρθένον, τρανῶς σε ἀνεκήρυξαν ἡμαῖς τε Παρθενομήτορ, κηρύττομεν Θεοτόκον.

Ἔτερα εἰς τὴν αὐτήν. Ἦχος δ'.

Αγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἀνυμνοῦμεν, τρισὶν ἐν ὑποστάσεσιν, ἓνα Θεὸν ὁμοφώνως, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα.

Αγγελοι και άνθρωποι μελωδοῦντες, τὸν ὕμνον τὸν τρισάγιον, ὦ Τρισαγία Θεότης, ὑμνοῦμέν σε γηθοσύνως.

Δόξα.

Πάτερ ἀγέννητε τῆ οὐσίας, Υἱὲ γεννητὲ Πατρὶ συνάναρχε, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, σῶσον ἡμᾶς τοὺς σοὺς δούλους.

Καὶ νῦν.

Παράκλητε τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ἐλθέ καὶ ἡμῖν σκήνωσον, καὶ ἀπὸ πάσης κηλίδος, ψυχῆς καθάρισον πάντας.

